

Nr 169

Av herr **Hansson** i Skegrie m. fl., om stöd åt jordbruk av betydelse från natur- och miljövårdssynpunkt.

(Lika lydande med motion nr 150 i Första kammaren)

I 1967 års riksdagsbeslut om jordbrukspolitiken har förutsatts att lantbruksnämnderna i sin verksamhet så långt möjligt skall beakta naturvårdsintressena. Eftersom den grundläggande förutsättningen för rationaliseringsstöd i form av kreditgarantier är att vederbörande projekt ger full lönsamhet, har det dock visat sig att lantbruksnämnderna i praktiken kan ha svårt att positivt beakta naturvårdssynpunkterna. Det finns nämligen nu ej möjlighet att i kalkylerna värdesätta den positiva naturvårdseffekt som vissa projekt har. Som reglerna är utformade kan ett beaktande av naturvårdssynpunkterna ske endast i den meningen, att rationaliseringsstöd kan vägras om projektet bedöms vara ur natur- och miljövårdssynpunkt olämpligt.

Det är angeläget att en ändring sker på denna punkt. En fortsatt jordbruksproduktion i lämplig form torde i de flesta fall vara det enklaste och billigaste sättet att bedriva en aktiv naturvård. Denna möjlighet måste därför i första hand utnyttjas.

Det lär inte med nuvarande jordbrukspolitiska målsättning kunna förhindras att ganska stora arealer åker, äng och hagmark efter hand tas ur jordbruksproduktionen och förbuskas eller växer igen med skog. Under alla förhållanden måste emellertid förhindras att ur naturvårdssynpunkt känsliga områden på detta sätt förslummas. Enklast kan detta ske genom en anpassning av reglerna för rationaliseringsstödet till jordbruket. Utgångspunkten härför bör vara att en insats för naturvården skall värdesättas som alla andra produktiva insatser och att också skälig ersättning bör utgå. Alternativet för stat och kommun är att med anställd personal eller på annat sätt söka förhindra att landskapet växer igen och förfulas. Sådana metoder har visat sig dyrbara.

Det föreslagna stödet kan tänkas utformat på flera sätt. En metod vore att för ändamålet avdela en viss kvot av utgående ramar för statliga kreditgarantier och tillämpa särskilt generösa regler som ger skälig ersättning för naturvårdsinsatsen. En parallell finns i KR-verksamheten vars regler i tillämpliga delar kunde kopieras. Ett annat sätt vore att exempelvis via naturvårdsverket tillskjuta ett skäligt belopp för att möjliggöra fortsatt jordbruksdrift i lämplig form.

